C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-546/25 Judecătoria Ungheni
(1-25051944-03-1r-23062025) Judecător Ulinici Mihail

D E C I Z I E
În numele Legii

09 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin, Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Guțanu Doina în interesele inculpatului Mămăliga Mihail, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2025, pe cauza penală în privința lui:

Mămăligă Mihail ***,** născut la *****, numărul de identificare *****, domiciliat *****, studii medii, oficial neangajată în câmpul muncii, celibatar, fără persoane la întreținere, supusă militar, nu deține grad de invaliditate, anterior condamnat de *Judecătoria Ungheni la 07 mai 2025, conform art. 264[1] alin. (5) Cod penal la pedeapsa sub formă de 6 (șase) luni închisoare,* suspendată pe o perioadă de probațiune de 1(un) an în conformitate cu art. 90 Cod penal, cu antecedente penale nestinse, de naționalitate – moldovean, cetățean al Republicii Moldova, pe prezenta cauză penală dată nu a fost reținut, arestat,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Termenul de judecare al cauzei:
Instanța de fond: 22.04.2025 - 26.05.2025
Instanța de recurs: 23.06.2025 - 09.04.2026

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2025, Mămăligă Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod Penal, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 80[1] CP, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei, urmînd a fi calculat din momentul reținerii lui Mămăligă Mihail de organe competente, la momentul rămânerii definitive a sentinței judecătorești.

S-a aplicat în privința lui Mămăligă Mihail măsura preventivă – obligația de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că Mămăligă Mihail *****, la data de 22.02.2025, în jurul orei 18.30, fiind o persoană care nu deține permis de conducere, acționînd în mod intenționat, conștientizînd caracterul ilegal al acțiunilor sale si al consecințelor care pot surveni, *ignorînd prevederile art. 14 lit. a) RCR, conform căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate,* sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, *a urcat la volan și conducînd mijlocul de transport de model „OROX”,* fără numere de înmatriculare, pe o stradă din s. Păruceni r-nul Nisporeni a fost stopat de către angajatii IP Nisporeni.

Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, Mămăligă Mihail a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, iar în rezultat s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.56 mg/1, concentrație care depășește limita admisibilă stabilită de lege.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mămăligă Mihail, a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, după semnele calificative *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aierul expirat ce depășește 0,35 g/l, faptă săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere”.*

Împotriva sentinței instanței de fond, a declarat recurs avocatul Guțanu Doina în interesele inculpatului Mămăliga Mihail, care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Ungheni din 26.05.2025 în partea ce ține de individualizarea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei

noi hotărâri prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, inclusiv cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Consideră că, pedeapsa aplicată este excesiv de severă și nu corespunde scopului prevăzut de art. 61 Cod penal. Instanța nu a acordat o pondere suficientă circumstanțelor favorabile inculpatului, și anume: recunoașterea integrală a vinovăției, examinarea cauzei în procedură simplificată conform art. 364/1 CPP, căința sinceră, comportamentul procesual corect, colaborarea cu organul de urmărire penală, lipsa evidenței la medicul narcolog și psihiatru, precum și caracterizarea pozitivă la locul de trai.

Menționează că, infracțiunea imputată face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar aplicarea unei pedepse privative de libertate nu este necesară pentru atingerea scopului pedepsei penale. Corectarea și reeducarea condamnatului pot fi realizate și fără izolarea acestuia de societate. Deși anterior a fost pronunțată o sentință de condamnare, aceasta reprezenta prima condamnare a inculpatului și nu era definitivă la momentul pronunțării sentinței contestate.

În aceste condiții, consideră că instanța de fond nu a individualizat suficient pedeapsa prin prisma criteriilor prevăzute de art. 75 Cod penal și a aplicat o sancțiune disproporționată în raport cu persoana inculpatului și circumstanțele cauzei.

Potrivit art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Procedura înştiințării legale a participanților la proces în temeiul art. 447 alin. (1) art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală a fost executată, cu explicarea participanților dreptului de a depune referință pe marginea recursului declarat.

Asupra recursului a depus referință procurorul în Procuratura de Circumscripție Nord, Alexandru Gordilă, care consideră că instanța de fond a individualizat corect pedeapsa în conformitate de art.75 Cod penal, aplicată inculpatului Mămăliga Mihail, care anterior a fost condamnat, solicitând respingerea recursului declarat de avocatul Guțanu Doina în interesele inculpatului Mămăliga Mihail, cu menținerea sentinței fără modificări.

Verificând argumentele invocate în recursul declarat, prin prisma probelor administrate, legalitatea şi temeinicia sentinţei atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Judecând cauza penală, instanţa de fond a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o

apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăţia inculpatului Mămăliga Mihail şi a făcut o încadrare juridică justă a acţiunilor acestuia în baza *art. 264[1] alin. (5) Cod penal RM.*

Colegiului penal, atestă că probele administrate pe cauză corespund cerinţelor stipulate de art. 101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza sentinţei de condamnare, fiind în coroborare între ele şi demonstrînd pe deplin vinovăţia lui Mămăliga Mihail în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Referitor la pedeapsă, care este latura contestată prin recursul declarat, se apreciază că instanţa de fond la stabilirea pedepsei a ţinut cont şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art. 61 al. (2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei săvîrşite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare.

Colegiul penal ţine să menţioneze că, individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii şi pedepsei penale.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal şi art. 394 alin. (2) pct. 1) CPP, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal.

Colegiul penal indică că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului, a luat în consideraţie circumstanţele cauzei, faptul că la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.47), nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru (f.d.49, 51), anterior a fost judecat, iar antecedentele penale nu sunt stinse.

În cauză nu au fost stabilite circumstanțe atenuante dintre cele prevăzute la art. 76 din Codul penal. A fost reținută circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 din Codul penal, constând în săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Respectiv, instanţa a aplicat inculpatului pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, ţinând cont de prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală şi a art. 80[1] alin. (2) Cod penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța reține că, la materialele cauzei este anexată sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-318/2028, din care rezultă că inculpatul Mămăligă Mihail a săvârșit

anterior infracțiuni similare*, fiind condamnat în baza art. 264 [1] alin. (4) din Codul penal, în redacția anterioară,* pentru două capete de acuzare și anume la 01.07.2024 și 21.07.2024, *sentința de condamnare fiind pronunțată la 07 mai 2025, care la etapa pronunțării sentinței din 26.05.2025, nu era definitivă*.

Astfel, se constată că, la data de 22 februarie 2025, inculpatul Mămăligă Mihail, nu a stat pe calea corijărăă și a comis din nou o altă infracțiune prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, prin ce, se atestă o atitudine persistentă de nerespectare a normelor legale și lipsa unor concluzii corespunzătoare în urma faptelor anterior săvârșite.

Totodată, inculpatul a fost sancționat contravențional în mod repetat, inclusiv pentru fapte ce țin de domeniul circulației rutiere (f.d. 56). Prin urmare, măsurile de constrângere aplicate anterior nu și-au atins scopul preventiv și educativ, inculpatul continuând să manifeste un comportament contrar exigențelor legii, fapt ce a culminat cu săvârșirea unei noi infracțiuni.

În aceste circumstanțe, se relevă că inculpatul Mămăligă Mihail nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal, întrucât conduita acestuia demonstrează lipsa de corectare și persistența în comportamentul infracțional.

La fel, Colegiul penal indică că instanța de fond corect și întemeiat a ținut cont de prevederile art. 80[1] alin. (1) Cod penal RM, potrivit căruia, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, *acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limit*elor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Totodată, potrivit alin. (2), al aceleeași norme, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181[1]–182, 239–240, 242[1], 242[2], 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), *art. 264***[1]**, 324–335[1], 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea *cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeaps*ă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Respectiv, sancțiunea art. 264[1] alin. (5) Cod penal în vigoare la data comiterii infracțiunii, *prevede pedeapsă în formă de amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.*

Conform art.16 alin. (3) Cod penal al RM, infracţiunea comisă de inculpat, se clasifică ca *infracţiune mai puţin gravă.*

Astfel, în condiția art. 80[1] alin. (2) Cod penal RM, inculpatul Mămăligă Mihail beneficiază *de o reducere cu 1/4 din limitele de pedeapsă maximă*

prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu amendă în *mărime de 2250 unităţi convenţionale, iar în cazul pedepsei cu închisoare – de la 2 ani până la 3 ani si 9 luni închisoare.*

În contextul circumstanţelor descrise, instanţa de judecată a considerat echitabil a-i stabili lui Mămăligă Mihail pedeapsă sub formă de închisoare, opinie cu care este solidară și instanța de recurs, *or, în circumstanţei prezentei cauze, izolarea acestuia de societate este absolut necesară.*

Astfel, Colegiul penal constată că în speță nu există temei legal pentru casarea sentinţei în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluţionarea chestiunii respective, s-a acordat deplină eficienţă dispoziţiilor art. art. 61, 75 Cod Penal, privitor la scopul pedepsei penale şi criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanţa de judecată a stabilit inculpatului pedeapsa, ţinând cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, care facr parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanţele cauzei, de influienţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, constatând că lipsesc temei de a stabili inculpatului a unei pedepse mai blânde.

La acest capitol, Colegiul remarcă că pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, în cazul în care este vicitimă per dosar, a statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului *şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni,* atît de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blîndă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni*.

În circumstanţele stabilite a cauzei penale, Colegiul consideră *că pedeapsa închisorii*, va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului Mămăligă Mihail, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracţiunii săvîrşite, *pedeapsă pe care instanţa de recurs,* o consideră echitabilă faptelor infracţionale săvârşite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

Instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de apărare în interesul inculpatului Mămăligă Mihail, potrivit cărora pedeapsa aplicată ar fi excesiv de severă și că s-ar impune aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal.

Contrar susținerilor apărării, instanța de fond a individualizat pedeapsa cu respectarea dispozițiilor art. 75 din Codul penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii comise, de circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului. *Faptul că*

inculpatul a recunoscut fapta şi a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată a fost deja valorificat la stabilirea pedepsei, prin reducerea corespunzătoare a limitelor legale, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Afirmația potrivit căreia inculpatul ar fi la prima abatere nu poate fi reținută, *întrucât din materialele cauzei rezultă că acesta a mai fost anterior atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare,* fiind pronunțată o sentință de condamnare. Faptul că sentința nu era definitivă la momentul comiterii noii infracțiuni nu înlătură relevanța conduitei anterioare în procesul de individualizare a pedepsei.

De asemenea, conduita contravențională repetată a inculpatului, *în special în domeniul circulației rutiere, confirmă persistența acestuia în încălcarea normelor legale și lipsa unui comportament orientat spre corec*tare, aspecte corect reținute de instanța de fond.

În ceea ce privește solicitarea de aplicare a art. 90 din Codul penal, instanța constată că aceasta nu este întemeiată, întrucât acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei este condiționată de existența unor date certe care să ateste posibilitatea reală de corectare a condamnatului fără executarea efectivă a pedepsei. Or, conduita inculpatului, caracterizată prin încălcări ale legii penale și contravenționale, exclude concluzia că scopurile pedepsei pot fi atinse fără privare de libertate.

La caz, Colegiul penal evidențiază că, pedeapsa stabilită de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legală, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, *dar în acelaşi timp trebuie să fie şi justă, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii şi vinovăția autorului.*

În speță, deși argumentele invocate în recurs sunt expuse în apărarea inculpatului, totodată ținând cont de situaţia reţinută pe caz, aceste afirmații după cum s-a indicat supra, nu constituie temei de casare a sentinței instanței de fond și de aplicare a unei pedepse neprivative de libertate pentru inculpat, pedeapsa numită inculpatului fiind just individualizată potrivit prevederilor legale.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, iar sentinţa instanţei de fond urmează a fi menţinută fără modificări.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Guțanu Doina în interesele inculpatului Mămăliga Mihail, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2025, prin

care Mămăliga Mihail ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunţării ei.

Preşedintele completului, judecător **Ion Talpa**

Judecătorii **Viorica Severin**

Ecaterina Arseni